

بررسی فیتوشیمیایی گیاه *Dracocephalum polychaetum* Bornm.

میترا مهربانی^{۱*}، سارا روح‌اللهی^۲، علیرضا فرومدی^۳

۱- استادیار، گروه فارماکوگنوزی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان

۲- داروساز، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی کرمان

۳- دانشیار، گروه شیمی دارویی، دانشکده داروسازی، دانشگاه علوم پزشکی تهران

* آدرس مکاتبه: کرمان، صندوق پستی: ۴۹۳ - ۷۶۱۷۵، دانشکده داروسازی کرمان، تلفن: ۰۳۴۱ (۳۲۲۰۰۹۰ - ۵)

داخلی: ۴۹۹، نمایر: ۳۲۲۰۷۹۹ (۰۳۴۱)

پست الکترونیک: mmehrabani@hotmail.com

تاریخ تصویب: ۸۴/۶/۱۴

تاریخ دریافت: ۸۳/۸/۲۵

چکیده

مقدمه: گیاه *Dracocephalum polychaetum* Bornm. از خانواده نعناعیان، یکی از گونه‌های بومی ایران از جنس *Dracocephalum* می‌باشد و تاکنون گزارشی از مواد تشکیل‌دهنده این گونه انجام نگرفته است. این گیاه در طب سنتی منطقه کرمان به دلیل بوی خوش و به عنوان ضد دل درد با نام مفرو استفاده می‌شود.

هدف: در این بررسی مواد تشکیل‌دهنده اسانس و فلاونوییدهای گیاه مورد مطالعه قرار گرفته‌اند.

روش بررسی: سرشاخه هوایی خشک و پودر شده گیاه با روش تقطیر با آب داغ با استفاده از دستگاه کلونجر اسانس‌گیری شد و اسانس حاصل با دستگاه GC-MS مورد تجزیه قرار گرفت. شناسایی ترکیبات تشکیل‌دهنده بر اساس مقایسه طیف‌های جرمی استاندارد و استفاده از ضربیت بازداری و تزریق استاندارد صورت گرفت. عصاره متنالی گیاه روی سیلیکاژل PTLC کروماتوگرافی گردید و دو فراکسیون جدا شد. ساختمان این دو ترکیب با استفاده از طیف UV و H-NMR تعیین گردید.

نتایج: گیاه دارای ۱/۳ درصد اسانس زرد کمرنگ می‌باشد که درصد عده آن را مونوترين‌ها تشکیل می‌دهند. اجزای اصلی شامل: پریل‌آلدیید (حدود ۷۰ درصد) و لیمونن (حدود ۱۷ درصد) می‌باشد. دو آگلیکون فلاونی آپیژنین و لوئولین در عصاره متنالی سرشاخه‌های هوایی گیاه وجود دارد.

بحث: اسانس‌ها و فلاونوییدها معمول‌ترین مواد شیمیایی گونه‌های دیگر *Dracocephalum* می‌باشند. درصد اسانس در *D. polychaetum* در مقایسه با سایر گونه‌ها بالاتر است و پریل‌آلدیید تاکنون در هیچ گونه‌ای از *Dracocephalum* گزارش نشده است. فلاون‌های آپیژنین و لوئولین در سایر گونه‌های این جنس نیز وجود دارند.

گل واژگان: گیاه *Dracocephalum polychaetum* Bornm. مفرو، اسانس، آپیژنین، لوئولین

مقدمه

مواد و روش‌ها

اندام هوایی گیاه در زمان گل‌دهی در خردادماه ۱۳۸۲ از کوه لالهزار واقع در جنوب شهر لالهزار استان کرمان در ارتفاع ۴۰۰۰-۳۷۰۰ متری جمع‌آوری و در سایه خشک گردید. نمونه هرباریومی آن پس از شناسایی توسط گروه گیاه‌شناسی دانشکده علوم دانشگاه کرمان با شماره ۱۰۵۹ در هرباریوم دانشکده داروسازی کرمان نگهداری شد. پس از خرد و آسیاب نمودن گیاه ۱۰۰ گرم از آن به کمک دستگاه کلونجر با روش تقطیر با آب داغ به مدت سه ساعت انسانس‌گیری و انسانس پس از آب‌گیری با سولفات سدیم بدون آب، به دستگاه گاز کروماتوگراف متصل به طیف سنج جرمی مدل QP-5050A

GC-MS Shimadz

ستون مویینه DB5-MS به طول ۴۰ متر، قطر داخلی ۰/۱۸ میلی‌متر و ضخامت لایه ۰/۱۸ میکرومتر؛ برنامه حرارتی: ۲۷۰-۶۰ درجه سانتی‌گراد با شیب ۵ درجه سانتی‌گراد بر دقيقه؛ دمای محل تزریق ۲۸۰ درجه؛ گاز حامل: هلیم؛ سرعت حرکت گاز ۰/۹ میلی‌لیتر بر دقيقه؛ نسبت شکافت ۱ به ۴۳؛ مقدار تزریق: ۰/۱ میکرولیتر؛ دمای منبع یونیزاسیون: ۲۳۰ درجه سانتی‌گراد؛ مدد یونیزاسیون: EI؛ انرژی یونیزاسیون: ۷۰ eV. برای شناسایی اجزای انسانس از طیف جرمی و ضریب بازداری نسبی براساس زمان بازداری استانداردهای هیدروکربن اشیاع و مقایسه آنها با مراجع استفاده شد [۱۵، ۱۶، ۱۷، ۱۸]. برای اطمینان از صحت تشخیص ترکیبی که جزء عمدۀ انسانس را تشکیل می‌داد از تزریق استاندارد (-)-پریل‌آلدید (ROTH) برای مقایسه ضریب بازداری و طیف جرمی در شرایط یکسان با تزریق انسانس نیز استفاده گردید.

برای بررسی فلاونوییدهای گیاه از ۵۰ گرم پودر آن به روش خیساندن، ۲۴ ساعت در متابول ۹۰ درصد و ۲۴ ساعت دیگر در متابول ۵۰ درصد و سپس تغليظ تا يك سوم حجم و دکانتاسیون ابتدا جهت جداسازی مواد زاید با کلروفرم، و سپس غنی‌سازی به وسیله اتیل استات و تغليظ عصاره اتیل استاتی و حل نمودن آن در متابول برای کروماتوگرافی روی سیلیکاژل GF₂₅₄ (MERCK) به روش تهیه‌ای استفاده شد

گیاه *Dracocephalum polychaetum* Bornm. از خانواده نعناعیان، یکی از ۸ گونه جنس *Dracocephalum* است که در ایران می‌رویند و در عین حال انحصاری ایران و استان کرمان نیز می‌باشد و تاکنون گزارشی از مواد متشکله این گونه انجام نگرفته است [۱، ۲]. این گیاه در طب سنتی منطقه کرمان به دلیل بوی خوش و به عنوان ضددل درد با نام مفرو استفاده می‌شود. مشهورترین گونه *Dracocephalum* در ایران بادرشی با نام علمی *Dracocephalum moldavica* L. است که آب مقطّر معطر آن به عنوان مقوی قلب و آرامبخش مصرف سنتی دارد [۳].

گونه‌های مختلف *Dracocephalum* دارای انسانس، فلاونویید، دی‌ترپن، تانن و اسیدهای فنلی می‌باشند [۴، ۵، ۶، ۷، ۸، ۹، ۱۰]. در انسانس *D. thymiflora* L. یمونن به عنوان جزء اصلی، اثرات ضدمیکروبی مطلوبی از خود ظاهر گرده است [۱۱]. کاهش شدیدتری گلیسرید و کلسترول در موش صحرایی در اثر استفاده از پلی‌فنل‌های گیاه *D. kotschy*i، اثر ضداثرات مخرب قرارگیری در محیط بدون اکسیژن (anti anoxic) عصاره آبی گیاه *D. tanganicum* در مغز موش و اثر ضددردی انسانس گیاه *D. kotschy*i در موش به اثبات رسیده است [۱۲، ۱۳]. وجود فلاونویید لوتوولین در *D. kotschy*i *D. moldavica* *D. integrifolium* *D. grandiflorum* آنها را نامزد مناسبی برای استفاده در برونشیت‌های مزمن می‌نماید [۱۴، ۴، ۵، ۷، ۱۱]. انسانس *D. heterophyllum* اثر ضدآسم و ضدسرفه و ضدغوفونی‌کننده نیز دارد [۱۴]. از *D. komarovi* دی‌ترپن‌های دسته ایسه‌تکسان که اثرات ضدترپانوزوما نشان داده‌اند جداسازی گردیده است [۱۰]. انسانس *D. moldavica* دارای انسانس با جزء عمدۀ ژرانیل استات و اسیدهای فنلی رزمارینیک و کافشیک، تانن و دی و تری ترپن‌هایی مانند تیلیانین، اسید اوکتانولیک و آکاستین می‌باشد [۴، ۹].

با توجه به اهمیت گونه‌های مختلف *Dracocephalum* در این بررسی مواد تشکیل‌دهنده انسانس و فلاونوییدهای گیاه مورد مطالعه قرار گرفته‌اند.

معرف، به ترتیب برای ماده یک: زرد کمرنگ و زرد فسفری و برای ماده دو: زرد و زرد نارنجی بود.

نتایج حاصل از طیف $^1\text{H-NMR}$ ۱ ماده یک و دو در جدول شماره ۲ و طول موج‌های ماکزیمم طیف متانلی و پس از معرف متوكسید سدیم، AlCl_3/HCl ، استات سدیم و استات سدیم / اسید بوریک در جدول شماره ۳ آمده است.

نتایج حاصل از طیف سنجی UV/Vis محلول متانلی این دو ماده با توجه به طول موج‌های ماکزیمم آنها (ظهور باند I در محدوده ۳۱۰-۳۵۰ nm و باند II در ۲۵۰-۲۸۰ nm) نشان‌دهنده این مسئله است که دو ترکیب مذکور از دسته فلalon می‌باشند. با افزودن معرف متوكسید سدیم شیفت باشکروم بزرگ در باند I نشان‌دهنده گروه OH آزاد در ناحیه ۴ بوده با توجه به اینکه در طیف هر دو ماده در حضور این معرف یک باند جدید در محدوده ۳۳۵ nm ظاهر گشته است در ناحیه ۷ نیز OH آزاد وجود دارد. این مسئله توسط شیفت باشکروم در باند II در حضور استات سدیم نسبت به طیف متانلی که نشان‌گر گروه OH آزاد در ناحیه ۷ است نیز تایید می‌گردد. پس از افزودن معرف استات سدیم / اسید بوریک تنها شیفت باشکروم در باند I ترکیب دو حایر اهمیت بوده نمایانگر گروه‌های OH ارتو دی هیدروکسی در حلقه B آن است. شیفت بزرگ در باند I در هر دو ترکیب در حضور معرف AlCl_3/HCl نسبت به طیف متانلی نمایانگر وجود OH آزاد در ناحیه ۵ می‌باشد و شیفت بزرگ در باند I در حضور AlCl_3 نسبت به طیف AlCl_3/HCl در ماده دو وجود گروه‌های OH ارتو هیدروکسی در حلقه B را تایید می‌کند [۱۹]. آنچه از نتایج طیف سنجی UV/Vis به دست می‌آید نشان‌دهنده این موضوع است که ترکیب یک و دو می‌توانند هر دو فلalon‌هایی با گروه‌های OH آزاد در نواحی ۵، ۷ و ۴ بوده ترکیب دو در حلقه B خود، ارتو دی هیدروکسی آزاد دارد.

در طیف $^1\text{H-NMR}$ عدم ظهور پیک در ناحیه ۳/۵-۴/۰ ppm نشان‌گر غیر گلی کوزیله بودن این دو ترکیب است. گروه OH ناحیه ۵ در حلال DMSO-d₆ به صورت پیک پهن در محدوده ۱۲-۱۴ ppm ظاهر شده است. ظهور

[۱۹، ۲۰]. دو سیستم حلال متفاوت زیر به ترتیب برای جداسازی ماده یک و ماده دو پس از بررسی سیستم حلال‌های معمول برای جداسازی فلاونوییدها موجود در مراجع و انتخاب سیستم حلال با توجه به نحو جداسازی لکه‌ها به کار رفت [۱۹، ۲۰، ۲۱]:

سیستم اول: کلروفرم: استن: اسید فرمیک (۷۵:۱۶:۵)

سیستم دوم: کلروفرم: اتانول (۸۵:۱۵)

مواد جداسده جهت حصول خلوص بیشتر مجدداً با سیستم‌های فوق مورد TLC قرار گرفتند. معرف به کار رفته برای ظهور لکه‌ها Natural Product (ROTH) ۱ درصد متانلی در نور UV366 بود. از ماده یک ۵ میلی‌گرم و از ماده دو ۷ میلی‌گرم به دست آمد که خلوص آنها توسط بررسی طیف متانلی آنها در محدوده ۲۰۰-۷۰۰ nm تایید گردید. از دو ماده جدا شده جهت تعیین ساختمان، طیف Shimadzu UV/Vis 2100 در حلال متانل با استفاده از معرف‌های شیفت‌دهنده و طیف $^1\text{H-NMR}$ توسط دستگاه NMR مدل BruckerDRX500Avance در حلال DMSO-d₆ با قدرت ۵۰۰ مگاهرتز گرفته شد [۱۹، ۲۰]. با توجه به اینکه طیف‌های حاصل برای تعیین ساختمان ترکیبات اطلاعات کافی به دست می‌داد طیف جرمی آنها بررسی نگردید. جهت اطمینان از صحت شناسایی دو ترکیب مذکور هر یک از مواد یک و دو در سیستم حلال‌های خود در حضور دو استاندارد آبجی‌ژنین و لوئولین (ROTH) مورد کروماتوگرافی همزمان قرار گرفتند.

نتایج

اندام هوایی این گیاه در فصل گل‌دهی ۱/۳ درصد اسانس زرد کمرنگ با بوی مطبوع و خاص دارد. در جدول شماره ۱ نتایج حاصل از شناسایی اجزای اسانس آمده است. درصد عمدۀ اسانس را مونوترپین‌های پریل‌آلدیید (۶۹/۶۰ درصد) و لیمونن (۱۶/۵۵ درصد) تشکیل می‌دهد (شکل شماره ۱).

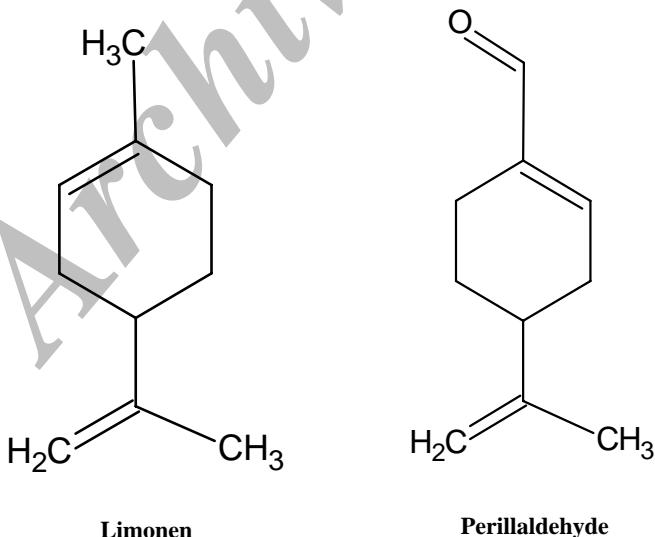
ماده شماره یک از Rf = ۰/۵ و ماده شماره دو از Rf = ۰/۷ به ترتیب از سیستم حلال‌های اول و دوم جدا شدند. رنگ مواد مورد بررسی در نور معمولی و زیر نور UV366 در حضور

اطلاعات به دست آمده نشان می‌دهد ماده شماره یک فلاونویید آپیژنین و ماده شماره دو فلاونویید لوتوئولین می‌باشند و انجام کروماتوگرافی همزمان نیز صحت تشخیص را با توجه یکسان بودن Rf و رنگ در حضور معرف Natural Product برای استاندارد به کار رفته و ماده، تایید می‌کرد (شکل شماره ۲).

پروتون‌های حلقه‌های A و B هر دو ترکیب در محدوده ۶ - ۸ ppm با توجه به الگوی شکافت آنها و با توجه به اطلاعات به دست آمده از طیف سنجی UV/Vis ساختمان ترکیبات را مشخص می‌سازد، مضاف بر اینکه در ترکیب دو تعداد هیدروژن‌های ظاهر شده یکی کمتر بوده با توجه به الگوی شکافت نشان‌دهنده وجود ارتو هیدروکسی در حلقه B است (جداول شماره ۲ و ۳) [۱۹].

جدول شماره ۱- اجزای اسانس *Dracocephalum polychaetum* Bornm.

شماره	نام ترکیب	درصد	اندیس بازداری محاسبه شده در ستون موینه DB ₅ -MS	روش شناسایی
۱	لیمونن	۱۶/۵۵	۱۰۴۱	اندیس بازداری، طیف جرمی
۲	(-) - پریل آلدید	۶۹/۶۰	۱۲۷۶	اندیس بازداری، طیف جرمی و تزریق استاندارد
۳	بریل الکل	۷/۲۵	۱۲۹۷	اندیس بازداری، طیف جرمی
۴	لیمونن ۱۰ - ایل استات	۵/۳۵	۱۳۲۰	اندیس بازداری، طیف جرمی
مجموع شناسایی شده				

شکل شماره ۱- ساختمان شیمیایی اجزای اصلی اسانس *Dracocephalum polychaetum* Bornm.

جدول شماره ۲- نتایج $^1\text{H-NMR}$ فلاؤنوبیدهای *Dracocephalum polychaetum* Bornm.

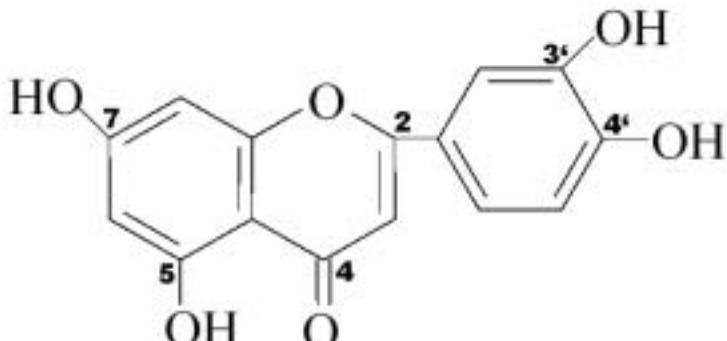
ماده ۲			ماده ۱			موقعیت*
J (Hz)	$\delta_{(\text{H})}$ ppm	تعداد هیدروژن	J (Hz)	$\delta_{(\text{H})}$ ppm	تعداد هیدروژن	
-	۶/۶۹، تکی	یک	-	۷/۷۶، تکی	یک	۳
-	۱۳/۰۰، تکی پهن	OH	-	۱۲/۹۸، تکی پهن	OH	۵
۲	۶/۲۵، دوتایی	یک	۱/۹	۶/۲۵، دوتایی	یک	۶
-	-	OH	-	-	OH	۷
۲	۶/۴۷، دوتایی	یک	۱/۹	۶/۵۲، دوتایی	یک	۸
۲	۷/۴۳، دوتایی	یک	۸/۸	۷/۹۴، دوتایی	یک	۲ ^۱
-	-	OH	۸/۸	۷/۹۸، دوتایی	یک	۳ ^۱
-	-	OH	-	-	OH	۴ ^۱
۹	۶/۹۲، دوتایی	یک	۸/۸	۶/۹۸، دوتایی	یک	۵ ^۱
۹ و ۲	۷/۴۴، دوتایی، دوتایی	یک	۸/۸	۷/۹۴، دوتایی	یک	۶ ^۱

*شماره گذاری براساس شکل شماره ۲

جدول شماره ۳- نتایج طیف UV/Vis فلاؤنوبیدهای *Dracocephalum polychaetum* Bornm.

طول موج‌های ماکریم		نوع طیف UV/Vis	
ماده دو	ماده یک	ماده یک	
۲۵۰، ۲۶۵، ۲۵۰ شانه، ۲۹۰، ۲۹۴ شانه، ۲۶۵	۳۳۵	۲۶۵، ۲۹۴ شانه، ۲۹۰	متانالی
۴۰۰ شانه، ۳۲۵ شانه، ۲۶۵	۳۹۵، ۳۲۵، ۲۷۸	در حضور متوكسید سدیم	
۴۲۴، ۳۲۹ شانه، ۳۰۰، ۲۷۴	۳۸۷، ۳۵۱، ۳۰۲، ۲۷۸	در حضور AlCl_3	
۳۵۵، ۳۸۲ شانه، ۲۹۶، ۲۷۳ شانه، ۲۶۶	۳۸۵، ۳۴۵، ۳۰۰، ۲۷۸	در حضور $\text{AlCl}_3 / \text{HCl}$	
۳۸۵، ۳۲۷ شانه، ۲۷۰	۳۷۸، ۳۰۲، ۲۷۶	در حضور استات سدیم	
۴۳۱، ۳۷۱ شانه، ۳۰۲، ۲۶۰	۳۳۸، ۳۰۳، ۲۷۰ شانه، ۳۰۲	در حضور استات سدیم / اسید بوریک	

Luteolin

شکل شماره ۲- ساختمان شیمیایی دو فلاونوئید *Dracocephalum polychaetum* Borm.

رشد قارچ‌ها، ضدآسپاسم (ED₅₀ = ۰/۱۹۷ mg/ml) و مسكن (ED = ۰/۱۹۷ mg/ml) موثر می‌باشد و پریل آلدید که بیش از ۵۰ درصد انسان را تشکیل می‌دهد اثرات باکتری‌کش = ۵۰۰ μg/ml (MIC=۵۰۰-۱۰۰۰ μg/ml)، ضدکاندیدیا (MIC = ۵۰۰ μg/ml) و ضدقارچ (MIC = ۲۵۰-۵۰۰ μg/ml) و مسكن اثبات خود نشان داده است [۱۱]. اثرات باکتری‌کش و مسكن اثبات شده دو جزء عمدۀ انسان (حدود ۸۶/۱۵ درصد انسان) و در عین حال وجود درصد قابل توجه انسان در گیاه (۱/۳ درصد) می‌تواند توجیه‌کننده مصرف این گیاه در مشکلات گوارشی که عمدتاً منشای باکتریایی دارد، باشد.

فلاون‌های آپیژنین و لوئولین در سایر گونه‌های این جنس از جمله *D. moldavica*, *D. kotschy*, *D. integifolium* و *D. grandiflorum* نیز وجود دارند. و همین امر سبب اثرات درمانی اثبات شده آنها می‌باشد [۴,۵,۷]. لذا وجود این دو ماده در گیاه *D. polychaetum* نیز می‌تواند مصرف آن را در طب سنتی منطقه توجیه نماید.

تشکر و قدردانی

نویسنده‌گان از همکاری خانم دکتر مریم حمزه‌لو مقدم و خانم دکتر ام لیلا قاسمی نژاد قدردانی می‌نمایند.

بحث

در این تحقیق ۹۸/۷۵ درصد از ترکیبات انسان گیاه *D. polychaetum* شناسایی گردید. درصد عمدۀ انسان این گیاه را مونوتربین‌ها و به خصوص پریل آلدید و لیمومن تشکیل می‌دهند. بررسی طیف ¹H-NMR و طیف ماورای بقش/مریبی دو ترکیب جداسازی شده و مقایسه آنها با مراجع نشان می‌دهد دو ترکیب مذکور آپیژنین و لوئولین می‌باشد [۱۹, ۲۱].

در مقایسه ترکیبات انسانی سایر گونه‌های جنس *Dracocephalum* با این گونه مشخص گردید هر چند *D. kotschy* حضور پریل الکل در انسان *D. thymiflora* و *D. multicaule* گزارش شده است، اما *D. polychaetum* پریل آلدید به عنوان جزء عمدۀ انسان تاکنون در هیچ یک از گونه‌های مورد تحقیق گزارش نگردیده است [۴, ۵, ۶, ۱۱, ۱۴].

درصد انسان در *D. polychaetum* در مقایسه با سایر گونه‌ها مانند *D. moldavica*, *D. kotschy* و *D. multicaule* که زیر یک درصد می‌باشد بالاتر است [۶, ۴, ۵, ۶]. لیمومن در *D. thymiflora* و *D. kotschy* نیز وجود دارد [۱۱, ۴]. تحقیقات نشان داده لیمومن که یکی از اجزای عمدۀ این انسان می‌باشد به عنوان یک مهارکننده آنزیم مبدل آنزیوتانسین، ضدتومور، ضدبویروس، باکتری‌کش، پیشگیری‌کننده از سرطان، ضدکاندیدیا، خلط‌آور، مهارکننده

1. Rechinger K H. Labiateae. In: Rechinger K H, ed. () Flora Iranica. No. 150: Graz: Akademische Druck_u. Verlagsanstalt, 1982; PP: 2, 53, 218, 226-7.
2. مظفریان ولی الله. فرهنگ نامهای گیاهان ایران. فرهنگ معاصر، تهران. ۱۳۷۵، ص ۱۳۷.
3. امین غلامرضا. گیاهان دارویی سنتی ایران. معاونت پژوهشی وزارت بهداشت و درمان، تهران. ۱۳۷۰، جلد اول، صفحات ۴۱-۲.
4. Kakasy AZ, Lemberkovics E, Kursinszki L, Janicsak G and Szoere E. Data to the phytochemical evaluation of Moldavian dragonhead (*Dracocephalum moldavica* L., Lamiaceae). *Herba Polonica*. 2002;48 (3): 112-119.
5. مجتب فراز، رستمیان عبدالحسین و خلیقی سیگارودی فرخان. بررسی انسان اندام هوایی گیاه *Dracocephalum multicaule* Montbr. & Auch. فصلنامه گیاهان دارویی. ۱۳۸۱، شماره ۴: ۶۹-۷۳.
6. Golshani S, Karamkhani F, Monsef-Esfehani HR and Abdollahi M. Antinociceptive effects of the essential oil of *Dracocephalum kotschy* in the mouse writhing test. *J Pharm Pharmaceut Sci* 2004; 7: 76-79.
7. Wang, XW. Luteolin. *Drugs of the Future*. 2000; 25: 146-149.
8. Jamzad Z, Grayer RJ, Kite GC, Simmonds MSJ, Ingrouille M and Jalili A. Leaf surface flavonoids in Iranian species of *Nepeta* (Lamiaceae) and some related genera. *Biochemical Systematics and Ecology*. 2003; 31: 587-600.
9. Li JB and Ding Y. Studies on chemical constituents from *Dracocephalum moldavica* L. *Zhongguo Zhong Yao Za Zhi*. 2003; 26: 697-8.
10. Uchiyama N, Kiuchi F, Ito M, Honda G, Takeda Y, Khodzhimamatov OK and Ashurmetov OA. New icetexane and 20 norabietane diterpenes with trypanocidal activity from *Dracocephalum komarovi*. *J Nat Prod*. 2003; 66: 128-31. Abs via PMID: 12542361.
11. Duke JA and Beckstrom-Sternberg SM. Handbook of medicinal mints. London, CRC Press. 2001: PP: 33-4, 402-10.
12. Sajjadi SE, Movahedian Atar AM and Yektaian A. Antihyperlipidemic effect of hydroalcoholic extract, and polyphenolic fraction from *Dracocephalum kotschy* Boiss. *Pharm Acta Helv*. 1998; 73: 167-170.
13. Hai P, Zhou S, Shang H and Zhao G. Antianoxic effects of *Dracocephalum tanguticum* on brain of mice. *Zhong Yao Cai*. 1997; 20: 198-200.
14. Lu M and Tian X. Analysis of the essential oil of *Dracocephalum heterophyllum* Benth. *Acta Pharmaceutica Sinica*. 1997; 34: 925-927.
15. Adams RP. Identification of essential oil components by gas chromatography-mass spectroscopy. Illinois, Allured publication Corporation. 2001: 9-456.
16. Ramaswami SK, Von Geldem T and Gargiullo R. J. Sesquiterpene hydrocarbons from mass confusion to orderly line-up. *Flavour Fragr. J*. 1989; 951-980: 16-20.
17. Kovats E. Gas chromatographische charakterisierung organischer verbindungen. *Helv. Chem. Acta*. 1958; 41: 1915-1932.
18. Van Den Dool H and Kratz PD. A generalization of the retention index system including linear temperature programmed gas-liquid partition chromatography. *J. Chromatography*. 1963; 2: 463-471.
19. Markham KR. *Techniques of flavonoid identification*. London; Academic Press. 1982, PP: 1-120.
20. Wagner H and Bladt S. Plant drug analysis. Berlin; Springer-Verlag. 1996, PP: 195-210.
21. Mabry T, Markham JKR and Thomas MB. The systematic identification of flavonoids. Berlin, Springer-Verlag. 1970, PP: 1-300.

